

Laudes saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa, 14.4.2026

Saarnateksti

1. Kuningasten kirja 19:19–21

Saarnan aihe

Elisa, Saafatin poika

Saarnan maisema

Eliaan matka kohti Elisan, Saafatin pojan kotia, tapahtui rohkaistunein mielin. Hän saisi voidella seuraajakseen Elisan, jonka koti sijaitsi Aabel-Meholassa, Jordan virran ranta-alueella, 115 km päässä Jerusalemistä. Elia oli syvällisissä mutta valoisissa mietteissä. Millainen mies Elisa on, hän, jonka nimi tarkoittaa ”Jumala on rikas” tai ”Jumala on pelastus”. Elisan nimi heijasti hänen tulevaa virkaansa lempeänä ja lähimmäistä säälivänä palvelijana. Elia ymmärsi, että Jumala tulisi laskemaan evankeliumillisen siunauksen Israelille Elisan kautta. Elisan profeetallisessa palvelutehtävässä loisti kauniista hädänalaisen lähimmäisen auttaminen, joka toistui usein tämänkaltaisissa sydämellisissä sanoissa: **”Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi?”** (2. Kuningasten kirja 4:2, 13, 41,42)

1 Tämä oli kyntämässä (1. Kuningasten kirja 19:19)

Elisa oli vaatimaton mies; hänelle kelpasi hyvin kyntää pelloja härkien kanssa, vaikka oli rikkaan miehen poika. Arjen työ oli hänelle Jumalan lahjaa, josta ei tullut pyrkiä ulos; se tuli tehdä se niin kuin Jumalalle: **”Kaikki minkä teette Sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa Hänen kauttansa.”** (Kolossalaiskirje 3:17) Tämä oli Elisan yliopisto – Jumala valmisti hänet Paimenvirkaan pelloilla, joissa kylvetty siemen, Jumalan Sana kasvoi Jumalalta antamaa kasvua.

2 Elia heitti vaippansa hänen päällensä (1. Kuningasten kirja 19:19)

Elia saapui pellon laidalle. Pian kyntöväki jo tunsu tuon miehen, jonka Sanan kautta ei ollut satanut kolmeen ja puoleen vuoteen, mutta jonka Sanan kautta sade tuli. Hänelle oli Jumala uskonut Sanansa. Elia tunnisti Elisan kyntömiesten joukosta, sillä Jumala oli sen hänelle ilmoittanut. Hän heitti vaippansa, se on, suuren liinansa, Elisan päälle, ja sanoi: **”Tiedäthän, mitä minä olen sinulle tehnyt.”** (1. Kuningasten kirja 19:20) Juhlallinen ja siunattu hetki: Herran vainiolle vihittiin uusi työmies. Tästä Elisa käsitti, mitä tämä merkitsi; kun Jumala kutsuu, niin Hän lahjoittaa uskon ja kaikki lahjat.

3 Salli minun ensin antaa suuta isälleni ja äidilleni (1. Kuningasten kirja 19:20)

Elisa oli herkkätunteinen ja koki asiat syvällisesti. Isä ja äiti ja palvelusväki olivat hänelle kovin rakkaita. Hän pyysi lupaa saada jättää hyvästit heille. Ja rakkaat ystävät, kuin suloista onkaan sanoa jäähyväiset läheisilleen ja rakkailleen armon evankeliumissa. Epäilemättä Elisa kertoi heille jalosta kutsumuksesta Jumalan armon ja totuuden Sanan palvelijana.

4 Hän teurasti härkäparin, keitti lihat ja antoi väelle syödä (1. Kuningasten kirja 19:21)

Härkien uhraaminen puhuu meille sovitustyöstä. Elisa sai jättää kaikki syntinsä, koko perisynnin turmeluksen näiden uhrieläinten päälle, jotka olivat esikuvat Herran Jeesuksen Kristuksen sovitustyöstä Golgatan ristillä. Ikeiden puulla hän valmisti aterian, ja näin jakoi Jumalan armon ja siunauksen kotiväelleen ja palvelusväelle. Tässäkin, syntisen vanhurskauttamisen ihana totuus, oppi, lahjoittaa pyhän levon Elisalle ja myös kotiväelle. **”Jumala vanhurskauttaa jumalattoman”** (Roomalaiskirje 4:5–6), yksin armosta, yksin uskon kautta Jumalan lupaukseen. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa